

Dosarul nr. 2ra-1242/17

Instanța de fond: Judecătoria Ialoveni – L. Barbos

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de Anastasia Plugari în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Silvia Batîr împotriva Anastasiei Plugari, intervenient accesoriu notarul public Maria Șișianu cu privire la declararea nulității testamentului, cererea reconvențională înaintată de Anastasia Plugari împotriva Silviei Batîr cu privire la declararea nulității testamentului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Silvia Batîr, s-a casat hotărârea Judecătoria Ialoveni din 29 martie 2016 în partea admiterii cererii reconvenționale depusă de Anastasia Plugari și în această parte s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca fiind tardivă cererea reconvențională depusă de Anastasia Plugari, în rest fiind menținută hotărârea Judecătoria Ialoveni din 29 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 05 august 2014 Silvia Batîr a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anastasiei Plugari, intervenient accesoriu notarul public Maria Șișianu cu privire la declararea nulității testamentului nr. 5039 din 06 august 2012 (f.d.6-8).

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat, că la 25 iulie 2012 prin testamentul nr. 3421 moșul ei Roman Iacov i-a testat toată averea sa. La 27 februarie 2014 Roman Iacov a decedat. La adresarea către notarul public Maria Șișianu cu cerere de deschidere a procedurii succesoriale, a fost informată că la 06 august 2012 Roman Iacov prin testamentul nr. 5039 a testat averea sa Anastasiei Plugari, fapt prin care

testamentul nr.3421 din 25 iulie 2012 se consideră revocat. Reclamanta susține, că testamentul nr. 5039 din 06 august 2012 urmează a fi declarat nul, deoarece prin Raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie din 24 august 2012 s-a stabilit, că Roman Iacov este bolnav psihic și suferă de demență vasculară fiind recunoscut iresponsabil.

La 10 martie 2016 Anastasia Plugari a depus cerere reconvențională împotriva Silviei Batîr, prin care a solicitat declararea nulității testamentului nr.3421 din 25 iulie 2012, pe aceleași temeiuri de incapacitate a testatorului să conștientizeze acțiunile sale ca urmare a maladiei psihice demență vasculară.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 martie 2016 au fost admise ambele cereri și declarate nule atât testamentul nr.3421 din 25 iulie 2012 cât și testamentul nr.5039 din 06 august 2012 (f.d. 112, 120-125).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de Silvia Batîr, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 martie 2016, în partea admiterii cererii reconvenționale depuse de Anastasia Plugari și în această parte s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca tardivă cererea reconvențională depusă de Anastasia Plugari împotriva Silviei Batîr privind declararea nulității testamentului nr. 3421 din 25 iulie 2012, întocmit de notarul public Taisia Culava, în rest hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 martie 2016 s-a menținut (f.d. 142-143, 144-149,).

La 16 martie 2017 Anastasia Plugari a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond (f.d.157-159).

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, ori consideră inaplicabile la speța dată a prevederilor art.1474 Cod Civil, care stabilește că acțiunea privind declararea nulității testamentului poate fi intentată în termen de un an de la data deschiderii succesiunii, consideră, că acțiunea este imprescriptibilă.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 noiembrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 07 februarie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește (f.d. 150).

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 16 martie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Anastasia Plugari este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Anastasia Plugari indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurentei asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anastasia Plugari ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Anastasia Plugari, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas